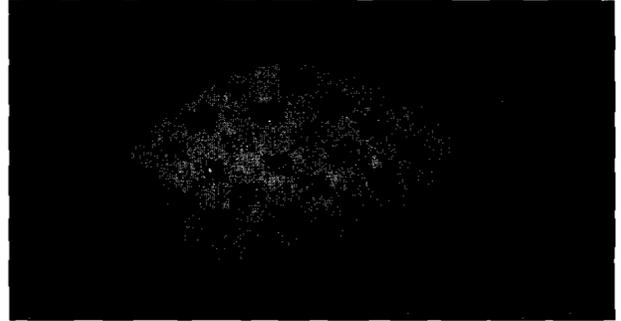

อาจารย์เกษขจุฬาฯ วิจัยไบบับวกมีฤทธิ์ช่วยสมานแผล

ไบบับวก เป็นผักพื้นบ้านของไทยที่คนโบราณรู้ในสรรพคุณทางยา โดยใช้ใบสดตำละเอียด แล้วนำไปพอกบริเวณแผลเปื่อยในช่องปาก แผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ช่วยในการสมานแผลและทำให้แผลเกิดลายนูนลดน้อยลง จากการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์พบว่า ไบบับวกมีสารออกฤทธิ์คือ กรด Madecassic, กรด Aslatic และ Asiaticoside สามารถเร่งเนื้อเยื่อและระงับการเจริญเติบโตของแบคทีเรียซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดหนอง และลดการอักเสบ รวมทั้งยังมีฤทธิ์ฆ่าเชื้อราได้อีกด้วย

รศ.ภญ.ดร.มยุรี ตันติสิริระ ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาฯ หนึ่งในคณะผู้วิจัยที่ศึกษาวิจัยเรื่อง “โครงการศึกษาฤทธิ์และความเป็นพิษของสารสกัดมาตรฐานบับวก” เปิดเผยว่า สารสกัดมาตรฐานบับวกเป็นสารจำเป็นในการทำงานวิจัย เนื่องจากตัวสมุนไพรมีฤทธิ์ทางยาไม่แน่นอน และสารบริสุทธิ์มีราคาแพงมาก มีการผลิตสารสกัดมาตรฐานบับวกในหลายประเทศ แต่ละประเทศจะเรียกชื่อสารดังกล่าวเป็นของตนเอง และมีมาตรฐานส่วนประกอบสารที่แตกต่างกัน ซึ่งการทำงานวิจัยในแต่ละประเทศจะทำตามมาตรฐานของตนเท่านั้น ประเทศอื่นนำมาใช้อ้างอิงไม่ได้ คณะวิจัยจึงใช้เวลากว่าห้าปีในการหาสารสกัดมาตรฐานบับวกที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยของประเทศไทย

โดยขั้นตอนในการศึกษาวิจัยเริ่มจากการคัดเลือกสายพันธุ์บับวก แหล่งที่ปลูก และนำผลผลิตตั้งแต่รากไปจนถึงก้านใบที่ออกตามฤดูกาล ทดลองตรวจหาสารออกฤทธิ์ รวมไปถึงการตรวจสอบปริมาณแสง สภาพดิน และปริมาณน้ำ โดยเบื้องต้นนำไบบับวกสดมาทำให้แห้ง แล้วนำไปหั่นละเอียดและสกัดเป็นผงสีขาว เป็นสารออกฤทธิ์ก่อนจะนำไปตรวจทางเคมีเบื้องต้น เมื่อทราบผลจึงนำสารไปทดสอบกับหนูทดลอง ปรากฏว่าสารดังกล่าวมีฤทธิ์เร่งการสมานแผล ทั้งในบาดแผลกรีดด้วยของมีคมและแผลไฟไหม้ เมื่อนำไปทดลองแก้ไขสภาวะการบกพร่องของการเรียนรู้และความจำ โดยใช้วิธีปิดกั้นหลอดเลือดที่ขึ้นไปเลี้ยงสมองชั่วคราว เพื่อให้หนูทดลองเกิดอาการเรียนรู้ช้าและลืม แล้วทดสอบด้วยการป้อนสารสกัดติดต่อกัน 90 วัน พบว่าหนูทดลองมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นจนใกล้เคียงกับหนูทดลองปกติ จากนั้นเป็น

สารสกัดไบบับวกที่มีสีน้ำตาล

การทดสอบความเป็นพิษ โดยให้สารสกัดบับวกแก่หนูทดลองเป็นเวลาสามเดือน พบว่า ไม่มีหนูทดลองตาย และมีการเจริญเติบโตที่เป็นปกติ เมื่อผ่าตัดดูเนื้อเยื่อก็ไม่พบความผิดปกติ แสดงให้เห็นว่ามีความปลอดภัยในระดับสูง นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนสารเป็นสีขาวนวล เพื่อเพิ่มความสะอาดในการรักษาแผล เนื่องจากสารสกัดบับวกทั่วไปมีสีเขียวคล้ายกับแผล เมื่อใช้ในการสมานแผลจะทำให้การวินิจฉัยเป็นไปได้ยาก

สำหรับการต่อยอดเพื่อใช้ประโยชน์จากสารดังกล่าวจะมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมถึงการใช้สารสกัดมาตรฐานบับวกร่วมกับยาตัวอื่นว่ามีปฏิกิริยาต่อกันอย่างไร และนำมาทดลองกับคน โดยทดลองกับแผลร้อนในว่าทำให้แผลหายเร็วขึ้นและลดอาการแสบร้อนได้หรือไม่ ในปี 2551 ที่ผ่านมามีการวิจัยร่วมกับอาจารย์คณะแพทยศาสตร์ จุฬาฯ พัฒนาสารเพื่อรักษาโรคสะเก็ดเงิน และในอนาคตจะมีการวิจัยเพื่อใช้รักษาภาวะผมร่วงและภาวะหลงลืมต่อไป

ผลงานวิจัยเรื่อง “โครงการศึกษาฤทธิ์และความเป็นพิษของสารสกัดมาตรฐานบับวก” ซึ่งมี รศ.ภญ.ดร.เอกรินทร์ สายฟ้า ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาฯ เป็นหัวหน้าคณะผู้วิจัย แล้วเสร็จเมื่อปลายปี 2550 คณะผู้วิจัยได้ร่วมกับสถาบันทรัพย์สินทางปัญญาแห่งจุฬาฯ ดำเนินการยื่นจดสิทธิบัตรกระบวนการเตรียมสารสกัดมาตรฐานบับวก โดยตั้งชื่อสารสกัดว่า **ECa 233** และมีบริษัทภาคเอกชนนำเทคโนโลยีไปต่อยอดในเชิงอุตสาหกรรม